

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204170
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119204170.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému: G. D., L.. XX.XX.XXXX, bytom Švábska XXXX/XX, Prešov, o zaplatenie 194,66 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu súdu dňa 28.02.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 194,66 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 03.05.2016 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.11.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 334,8 eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve. Kúpna cena tovaru bola 372 eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 37,2 eur a na zvyšok mu žalobca poskytol pôžičku. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 12 mesačných splátkach v sume 32,83 eur až do celkovej sumy pôžičky a doposiaľ zaplatil (okrem akontácie) 196,98 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, vyzval ho listom zo dňa 27.02.2016 (predžalobná upomienka) k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 19.04.2016. Celkový dlh žalovaného predstavuje 194,66 eura.

3. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 30.03.2019, doposiaľ sa k nej nevyjadril.

4. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP. V zmysle citovaného ustanovenia spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Podľa § 297 písm. b/ CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

6. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. V tomto prípade žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia uvedené v žalobe. To znamená, že platí fikcia o ich nespornosti. Nakoľko aj hodnota sporu neprevyšuje 1.000 eur a je splnená aj podmienka jednoduchého právneho posúdenia veci v zmysle § 297 písm. b/ CSP, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, t.j. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.11.2014, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

9. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 27.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 334,8 eur na kúpu tovaru (kanc. a výp. technika - Nobyt). Kúpna cena predstavovala 372 eur a výška akontácie 37,20 eur. V zmluve bola ako celková čiastka uvedená suma 382,80 eur, čo mal žalovaný zaplatiť v 12 splátkach s poistením po 32,83 eura. RPMN v zmluve bola uvedená ako 18,62 %, ročná úroková sadzba 18,62 % a priemerná hodnota RPMN 36,30 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený 02/2016. Prvá splátka bola splatná 20.03.2015, ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Celkové náklady spotrebiteľa mali byť 48 eur.

10. Pod bodom 7 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa týka RPMN, je uvedený vzorec pre výpočet RPMN s vysvetlením jednotlivých koeficientov, ktoré sa dosadzujú do spomínaného vzorca.

11. V bode 9.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola upravená možnosť spoločnosti vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

12. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom je zrejmé, že žalovaný žalobcovi uhradil (okrem akontácie vo výške 37,2 eura) sumu 196,98 eura.

13. Z predžalobnej upomienky zo dňa 27.02.2016 súd zistil, že právny predchodca žalobcu žiadal žalovaného uhradiť nedoplatok na splátkach v celkovej výške 98,49 eur a zároveň ho upozornil, že ak do 05.04.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015 bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetnú výzvu žalovaný prevzal dňa 09.03.2016.

14. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2016 vyplýva, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

15. S účinnosťou ku dňu 01.01.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, keďže táto sa rozdelila zlúčením so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s., a VÚB Leasing, a.s. (nástupnícke spoločnosti), pričom pôvodný žalobca v tomto konaní je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.

16. V priebehu konania došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. ku dňu 22.05.2019 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Túto skutočnosť postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 23.05.2019, ktorý mu poslal poštou, ako to vyplýva z pripojeného poštového podacieho hárku. Súd následne na základe procesného návrhu uznesením č.k. 10Csp 55/2019-52 zo dňa 18.06.2019 pripustil zmenu žalobcu, ktorým sa stala spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

17. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 27.11.2014 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

20. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

23. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

29. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

31. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) bolo poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), b) ZoSÚ, ako aj § 52 a nasl. OZ zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver.

34. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého dochádza k nemožnosti priznať právo veriteľovi súdnym rozhodnutím. S ohľadom na uvedené súd v súlade s § 54a OZ prihladol na premlčanie uplatnenej pohľadávky.

35. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 27.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V konaní nebolo sporným, že účastníci zmluvy si možnosť zosplatenia úveru dohodli v bode 9.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade riadneho a včasného nesplácania úveru. Dodržaný bol aj postup podľa § 53 ods. 9 OZ. Z predžalobnej upomienky zo dňa 27.02.2016 totiž vyplýva, že k zosplateniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 12/2015. K zosplateniu úveru došlo následne listom z 27.04.2016, teda v lehote dlhšej ako 15 dní po upozornení na zosplatenie úveru, čím bola dodržaná zákonná lehota v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Súd preto považoval vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru za platný a účinný právny úkon.

36. Podľa § 103 vety druhej OZ pri zosplatení úveru začína plynúť premlčacia doba nie od omeškania celej zosplatennej pohľadávky, a teda nie od momentu účinnosti zosplatenia, ale od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu. Súd zastáva názor, že malo by ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 OZ spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Zákonodarca totiž jasne v § 103 vete druhej OZ uviedol, od kedy plynie premlčacia doba pri zosplatení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatenie úveru. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatenia úveru, keďže zákon nič také neuvádza. Právny záver o tom, že premlčacia doba podľa § 103 OZ pri zosplatení úveru plynie už od omeškania prvej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

37. Z predžalobnej upomienky zo dňa 27.02.2016 vyplýva, že žalovaný mal nedoplatok na splátkach vo výške 98,49 eur, pričom bol v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 12/2015. Splatnosť jednotlivých splátok, ako vyplýva z úverovej zmluvy, bola dojednaná na 20. dňa v mesiaci. S ohľadom na uvedené začala plynúť 3-ročná premlčacia doba dňa 20.12.2015. K premlčaniu teda došlo v zmysle § 103 OZ dňa 20.12.2018. Žaloba bola podaná až 28.02.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. Úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu súd aj s poukazom na uznesenie NSSR sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.